CULTURA ŞI VIAŢA

Dragostea de Patrie oglindită în activitatea compozitorilor noştri

De vorbă cu compozitorul Ion Chirescu, directorul conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu"

Compozitorul Ion Chirescu este unul dintre fruntaşii muzicii noastre care a urmărit totdeauna cu dragoste cântecele şi jocurile poporului nostru muncitor, pătrunzându-se de bogăţia şi frumuseţea lor nepreţuită. Apropiindu-şi necontenit această limbă muzicală naturală a făurit în spiritul ei, o seamă de cântece minunate, cum e de pildă „Doruleţul".

Compozitorul Chirescu nu s'a prosternat nicicând în faţa „culturii" muzicale decadente apusene, afirmând dimpotrivă, dealungul unei întregi vieţi de muncă, pe tărîmul muzicii româneşti, încrederea în forţele creatoare ale poporului nostru.

In toată opera lui Ion Chirescu vibrează o fierbinte dragoste de patrie şi un puternic ataşament faţă de munca şi lupta poporului ce îşi clădeşte azi noua sa viaţă liberă şi fericită.

Ne-am adresat compozitorului Ion Chirescu în dorinţa de a cunoaşte atât viaţa şi opera sa cât şi gândul său cu privire la oglindirea în creaţia muzicală, a dragostei de patrie şi de popor.

Compozitorul Chirescu ne-a declarat următoarele:

„Am pornit din mijlocul poporului, de acolo de unde purcede măreţul canal ce se adânceşte necontenit spre Marea Neagră. Pe vremea copilăriei mele, Cernavodă era un sătuleţ care îşi ducea viaţa şi obiceiurile lui de ţară. Dumineca se făcea horă, de fiecare dată în altă mahala, fie în cea românească, fie în cea turcească sau tătărească, pentrucă în Cernavodă au trăit totdeauna mai multe neamuri laolaltă.

Urmăream cu mult interes pe muzicanţii populari ale căror cântece, româneşti şi altele, le deprinsesem bine, reproducându-le cât mai just. Pot spune că cea dintâi şcoală muzicală a mea a fost hora. Acolo am îndrăgit cântecele populare, acolo mi-am aflat vocaţia pentru muzică.

Pe de altă parte tatăl meu, om cu vederi mai largi, m'a înscris, când a venit vremea să mă dea la şcoală, nu numai la cea românească ci şi la aceea turcească. S'a sădit astfel în mine o înţelegere şi o dragoste faţă de oameni, indiferent de neamul şi credinţa lor, o preţuire pentru obiceiurile şi viaţa şi desigur pentru cântecele tuturora.

Mai târziu primind dela marele nostru Dumitru Chiriac sarcina de a conduce corul CARMEN, înfiinţat şi crescut de el, m'am adâncit în cercetarea cântecului nostru popular. Acest fapt a fost de o mare importanţă pentru mine, căci m'a ferit de orice influenţă năsănătoasă, cosmopolită.

Am sorbit mult din izul nostru popular şi din învăţătura marilor maeştri ruşi ai muzicii.

Valorosul muzician Sveşnicov, conducătorul corului rus a găsit cuvinte măgulitoare, atunci când, venind în mijlocul nostru, a interpretat cu cunoscuta-i măestrie, „Doruleţul":

„Muzica d-tale o cântăm cu cea mai mare plăcere, căci scrii în stilul clasicilor noştri şi dai fiecărui grup din ansamblu ceeace trebue să cânte".

Am scris în spiritul muzicii poporului nostru din totdeauna. In deosebi după 23 August însă, muzica mea a prins a avea un nou conţinut, căutând să exprim năzuinţele şi gândurile poporului, lupta lui pentru făurirea noii sale vieţi. Aşa bunăoară în „Multe ţări multe surori" am căutat să evoc calda prietenie ce ne leagă de toate ţările de democraţie populară strâns unite în jurul Uniunii Sovietice, după cum în „Ţi-am trimis un cojocel" am exprimat sentimentele de dragoste ale poporului nostru faţă de eliberatorul ţării, Generalissimul Stalin.

Munca avântată a poporului nostru pentru construirea socialismului şi-a găsit expresie în cântecele „Tractoristul", „Nalt e grâul şi măşcat" şi „Slăvim o viaţă nouă".

In „Se ivi o veste bună" am exprimat bucuria poporului muncitor când a aflat de construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră, după cum în cântecul „Mare bucurie în ţară" am căutat să oglindesc însufleţirea poporului cu prilejul aniversării a 30 de ani de glorioasă existenţă şi luptă a partidului clasei muncitoare.

Dorinţa cea mare a poporului nostru, aceea de a apăra cu orice preţ pacea şi-a aflat deasemenea, ecou în „Hora Păcii" şi în „Cântecul Partizanilor Păcii".

Dacă am izbutit sau nu, aceasta nu o voi spune eu. Pot afirma însă cu toată convingerea, sentimentul puternic pe care îl am că, scriind aceste cântece, îmi împlinesc cât mai bine datoria faţă de poporul căruia aparţin, şi care mi-a inspirat întreaga mea creaţie muzicală. Numai punându-şi arta în slujba poporului, artistul poate să-şi dovedească patriotismul.

Această dragoste faţă de Patrie şi de popor ne străduim zi de zi, să o sădim cât mai adânc, în sufletele tinerelor noastre vlăstare" — şi-a încheiat declaraţiile sale directorul Conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu", compozitorul Ion Chirescu.

J. V.-P.

„Poezia noastră cântă viaţa"

Uniunea Scriitorilor din R.P.R. organizează Duminică 2 Septembrie, ora 10 dimineaţa în sala Teatrului Naţional-Studio, un matineu literar cu tema: „Poezia noastră cântă viaţa".

In program poezii de: A. Toma, Mihai Beniuc, Maria Banuş, Eugen Jebeleanu, Dan Deşliu, Veronica Porumbacu şi alţii.

Îşi vor da concursul artiştii George Vraca, Mihai Popescu, N. Brancomir, N. Sireteanu, Gh. Demetru, Iulian Necşulescu şi Sandina Stan.

Intrarea liberă.

A apărut în limbile: rusă, română, germană, franceză, engleză şi spaniolă:

„PENTRU PACE TRAINICĂ, PENTRU DEMOCRAŢIE POPULARĂ!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Nr. 35 (147)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND : Puternica şi invincibila mişcare a zilelor noastre.

★

Manifestul electoral al Partidului Comunist din India

★

G. KLIMENT : Industria cehoslovacă în al treilea an al planului cincinal.

C. MARCUCCI : Gazete de întreprindere în Italia.

STANISLAW RADKIEWICZ : Zdrobirea complotului antipopular din Polonia.

ISTVAN DENES : Ajutorul şi rezerva de luptă a Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

JOHN GOLLAN : Partidul Comunist din Marea Britanie în fruntea luptei împotriva dominaţiei americane în ţară.

JAN MAREK : Note politice.

Informaţii

De vânzare la magazinele „Librăria Noastră" şi la toate chioşcurile. Lei 8

SPORT

Gh. Cobzuc şi Gh. Viziru în finala campionatului R. P. R. de tennis

Vineri au continuat pe terenurile Progresul jocurile de tennis contând pentru campionatele RPR. In semifinale nu au lipsit surprizele, Gh. Cobzuc eliminând pe C. Caraluliş. Acesta n'a avut condiţie fizică şi în plus a lăsat impresia că nu se acomodează cu căldura zilei. De cealaltă parte Cobzuc s'a prezentat bine pregătit ca urmare a adoptării metodelor sovietice de antrenament.

Gh. Viziru fără să fi făcut un joc de factură înaltă a dispus în patru seturi de T. Bădin care a fost mai slab decât în ultimul timp.

La simplu femei I. Todorovschi şi E. Stăncescu s'au calificat în finală, dispunând după cum era de aşteptat de Benedek şi respectiv Andreescu.

Rezultatele tehnice înregistrate au fost următoarele:

SIMPLU BARBAŢI CAT. I

G. Cobzuc — C. Caraluliş 6-2, 3-6, 6-0, 6-2;

G. Viziru — T. Bădin 6-3, 6-2, 3-6, 6-2.

SIMPLU FEMEI CAT. I

I. Todorovschi — I. Benedek 6-3, 4-6, 6-1.

E. Stăncescu — R. Andreescu 6-2, 6-0.

Jocurile vor continua astăzi pe aceleaşi terenuri, dimineata disputându-se partide de categoria II-a iar după amiază semifinalele cat. I la dublu mixt şi dublu bărbaţi.

Programul va începe după amiază la ora 14.30, având aspectul următor:

DUBLU MIXT CAT. I

I. Todorovschi, T. Bădin - E. Stăncescu, C. Schmidt.

Pustay, Pustay - Siegler, Caraluliş.

DUBLU BARBAŢI CAT. I

G. Viziru, M. Viziru - - G. Cobzuc, T. Bădin.

C. Caraluliş, C. Schmidt - Chivaru, Ivan T.

In Editura Partidului Muncitoresc Român a apărut:

C. E. VOROŞILOV:

CUVANTARE ROSTITA LA ADUNAREA FESTIVA DIN BUCUREŞTI CONSACRATA CELEI DE A 7-A ANIVERSARI A ELIBERARII ROMANIEI DE CATRE ARMATA SOVIETICA.

PARTICIPAREA DELEGAŢIEI TINERETULUI DIN R.P.R. LA FESTIVALUL MONDIAL DELA BERLIN

Expunerea d-lui Gh. Florescu prim secretar al C. C. al U. T. M. conducătorul delegaţiei

Delegaţia care a reprezentat tineretul din R.P.R. la cel de al III-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi la cea de a XI-a Ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară, desfăşurate la Berlin, a ţinut Vineri o conferinţă de presă, în cadrul căreia d. Gh. Florescu, prim secretar al CC al U.T.M., conducătorul delegaţiei, a făcut reprezentanţilor presei române şi străine, din Capitală, o expunere asupra desfăşurării manifestaţiilor dela Berlin şi asupra participării delegaţiei tineretului din R.P.R.

D. Gh. Florescu a arătat că Festivalul dela Berlin a dovedit că tânăra generaţie îşi dă seama că a crescut răspunderea ei în problemele păcii, că pacea nu poate fi obţinută şi păstrată numai năzuind pasiv spre ea, ci că ea trebue cucerită şi apărată printr'o luptă grea, de zi cu zi. La Berlin, tineretul a arătat că e pregătit şi hotărît să apere pacea, oricare ar fi greutăţile care i-ar sta în cale. Mărturie acestui lucru stă hotărîrea şi curajul cu care tinerii din ţările capitaliste au înfruntat persecuţiile şi represiunile la care i-au supus guvernele imperialiste, în urma ordinelor Wall-Street-ului.

Vorbitorul a scos în evidenţă, prin cazuri concrete, modul brutal cum autorităţile imperialiste au căutat să împiedice tineretul să ia parte la Festival, şi provocările la care s'au dedat autorităţile americane de ocupaţie chiar în timpul Festivalului.

Aceste acte brutale, în loc să ducă la rezultatul scontat de imperialişti ,au dus la o şi mai mare îndârjire din partea tinerilor. Aceştia au răspuns printr'o şi mai mare întărire a vigilenţei lor, a prieteniei şi solidarităţii. Festivalul desfăşurându-se într'o minunată atmosferă de calm şi prietenie.

D. Gh. Florescu a vorbit în continuare despre rezultatele concursurilor internaţionale.

Momente culminante ale Festivalului au fost măreaţa festivitate de deschidere şi marea manifestaţie împotriva remilitarizării Germaniei, la care au participat aproape 2.000.000 tineri germani, printre care 35.000 din Germania Occidentală Ei au defilat cu numele tovarăşului Stalin pe buze, purtând panouri, portrete şi lozinci, care arătau prietenia lor faţă de marea Uniune Sovietică şi de ţările de democraţie populară, hotărîrea de a se opune desmembrării Germaniei şi remilitarizării Germaniei Occidentale. Această manifestaţie a dovedit dragostea pe care tineretul german o poartă marelui Stalin, care l-a eliberat din ghiarele fascismului hitlerist şi i-a deschis perspectiva unei vieţi luminoase. S'a trimis tovarăşului Stalin un mesagiu semnat de 4.145.838 tineri germani.

La 16 August a avut loc o mare demonstraţie în cadrul Zilei Internaţionale a solidarităţii cu lupta tineretului din colonii. Deasemenea a avut loc o măreaţă întrunire a celor mai activi tineri luptători pentru pace, fruntaşi în campania de strângere de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii. Tinerii americani şi-au manifestat şi cu acest prilej ura lor faţă de Truman şi guvernul său, arătând că Truman este omul bancherilor şi magnaţilor industriei. Tinerii americani au îmbrăţişat pe tinerii coreeni aflaţi în sală şi i-au asigurat de dragostea şi solidaritatea lor.

Dl. Gh. Florescu a vorbit în continuare despre Republica Internaţională a Pionierilor „Ernst Thaelman" care a funcţionat concomitent cu Festivalul şi despre cea de a XI-a Ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de Vară, care s'a desfăşurat cu acest prilej şi care a avut o amploare nemaiîntâlnită în istoria sportului studenţesc internaţional.

Delegaţia tineretului din R.P.R. — a spus în continuare d. Gh. Florescu — s'a străduit, în tot timpul şederii sale la Berlin, să reprezinte cu cinste culorile Patriei noastre şi să prezinte viaţa, munca şi lupta poporului nostru pentru pace şi socialism.

Vorbitorul a relevat succesele deosebite ale ansamblurilor artistice, soliştilor şi poeţilor noştri în cadrul concursurilor dela Berlin. De un deosebit succes s'a bucurat Expoziţia „Viaţa tineretului Republicii Populare Române", care a fost vizitată de peste 40.000 vizitatori, precum şi cele 33 spectacole oferite de delegaţia noastră pe scenele celor mai mari teatre din Berlin şi pe scene în aer liber.

Filmele prezentate de delegaţia noastră precum şi materialul propagandistic difuzat, s'au bucurat deasemenea de o mare preţuire din partea participanţilor la Festival.

Succese frumoase au obţinut sportivii din R.P.R. în cadrul concursurilor internaţionale dela Berlin.

Toate aceste sucese ale delegaţiei noastre — a spus d. Gh. Florescu — nu sunt întâmplătoare. Ele se datoresc sprijinului dat de partidul nostru drag, în fruntea cu iubitul conducător al poporului nostru, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, şi de guvernul ţării noastre, care au creat tineretului posibilităţi atât de frumoase de desvoltare şi datorită cărora tineretului ţării noastre i se deschide o viaţă atât de luminoasă, cu perspective atât de măreţe.

Noi suntem mândri de preţuirea pe care au acordat-o delegaţiile popoarelor lumii, culturii şi artei noastre; suntem mândri că la Berlin am putut vedea încăodată că ţara noastră, care era în trecut o ţară înapolată, a ajuns datorită luptei poporului nostru condus de partid şi datorită marelui ajutor dat de Uniunea Sovietică şi de tovarăşul Stalin, o ţară înaintată, a cărei cultură şi artă sunt privite cu dragoste de tineretul popoarelor lumii.

In continuare, d. Gh. Florescu a subliniat că Festivalul dela Berlin a constituit un mare pas înainte în desvoltarea unităţii de luptă a tineretului mondial, sub steagul Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, în slujba cauzei păcii şi a prieteniei între popoare.

Festivalul dela Berlin — a spus în încheere d. Gh. Florescu — a dovedit odată mai mult dragostea nemărginită pe care tineretul lumii întregi o poartă Uniunii Sovietice, tineretului sovietic şi marelui Stalin.

Expunerea d. Gh. Florescu a fost viu aplaudată.

Au urmat întrebări puse de ziarişti, la care au răspuns membri ai delegaţiei tineretului din R.P.R., arătând între altele elanul cu care tinerii şi populaţia muncitoare din Berlin au contribuit la pregătirea şi buna reuşită a Festivalului, primirea călduroasă făcută delegaţiei noastre în ţările de democraţie populară prin care a trecut şi în R.D. Germană, etc. (Agerpres).

Pagina Femeii

Să-i spui lui Ion Alexei...

Pe malul Bistriţiei, pe o movilită de pământ înconjurată de flori, stă o femee. Privirea îi e îndreptată în susul apei. Din când în când, îşi netezeşte cu o mână părul cărunt. De după Ceahlău apare soarele. Razele lui luminează cerul senin. Căţiva nori, uşori ca fulgii, plutesc la înălţimi. Apa îşi murmură cântul.

Femeea devine deodată atentă. După cotul râului se vede apărând dinspre Hărăoaia o plută. Prima din dimineaţa aceasta.

„Hai, plutaş — şi moaşa din Broşteni îşi strânge palmele pâlnie la gură. — Hai, plutaş, să-i spui lui Ion Alexei că femeia lui i-a născut azi în zori un băiat. Mama şi copilul sunt sănătoşi. Se află la casa de naştere din sat".

Şi pluta aleargă iute pe apa învolburată ducând cu ea vestea: Femeia lui Ion Alexei din Cotârgaşi a născut la casa de naşteri.

Faptul că, într'un loc depărtat de oraş, o femee a născut într'o casă de naşteri, fiind asistată de un medic şi o moaşă, nu mai pare azi nimănui lucru curios. Aproape toţi copii se nasc azi la noi în ţară în case de naşteri, spitale, maternităţi. Tuturor le este acordată asistenţa medicală gratuită.

S'a întâmplat în comuna Biharia (regiunea Bihor) ca Ana Laszlo să nască acasă. Chiar a doua zi s'a oprit în faţa porţii casei ei o gabrioletă. Venise medicul circumscripţiei sanitare să vadă copilul şi mama, să le acorde îngrijirea necesară.

Ne amintim cu toţii de vremurile când România era ţara cu cea mai mare mortalitate infantilă din Europa. Din 500.000 cât reprezenta numărul aproximativ al femeilor care năşteau într'un an în ţara noastră, mureau anual, în timpul regimurilor trecute, între 4000—8000 femei. Năşteau pe câmp, printre buruieni şi muşuroale de furnici, prin grajduri, pe pale, având la căpătâi doar vita, pe paturi de scânduri, în cumplită mizerie. Şi nu e deci de mirare că femeile mureau. Oftau cei din jur şi spuneau: a murit cu zile.

Trecând azi, fie pe uliţele satelor, fie pe străzile oraşelor, vedem firme mari prinse în porţi: Casă de naştere, Policlinică, Dispensar materno-infantil.

Prin geam se aud scâncete sau râsete de copii. Astăzi se face simţită grija Statului pentru generaţia de mâine, pentru cei care o cresc.

La sfârşitul anului trecut aveam în ţară 918 case de naştere. (In urmă cu 7 ani, această instituţie atât de necesară ocrotirii mamei şi copilului la ţară, nici nu exista).

Astăzi avem 2369 bucătării dietetice, ceeace reprezintă o creştere de peste 150% faţă de numărul celor existente în 1948 (şi aceste instituţii lipseau cu totul în urmă cu 7 ani).

In 1950, numărul dispensarelor materno-infantile ajunsese la 149, în afară de cele 129 dispensare de copii.

La odihnă, la munte şi la mare, au plecat în fiecare an şi mai ales în anul acesta zeci de mii de copii.

Atunci însă când vorbim de protecţia mamei şi a copilului în Patria noastră, nu trebue să uităm ajutorul familial de Stat. Numeroase familii cu copii mai mulţi, numeroase mame care-şi cresc singure copiii, primesc lunar ajutoare băneşti.

Mulţumită acestor realizări, în ţara noastră mortalitatea infantilă a scăzut simţitor. Natalitatea creşte. Copiii sunt sănătoşi şi plini de vitalitate. Viitorul este al lor. Fericirea şi surâsul înfloresc pe feţele copiilor, ale mamelor lor. Bucuria vieţii le străluceşte în ochi.

Adina Bontaş

Pentru apărarea sănătăţii mamei şi a copilului

Pentru a contribui la îmbunătăţirea stării sanitare a mamei şi a copilului, Sfatul Popular al Regiunii Cluj a realizat, în cinstea zilei de 23 August o serie de noui aşezăminte sanitare.

Astfel la 23 August au fost inaugurate în regiunea Cluj 11 case de naştere noui şi anume în comunele şi satele: Chechiş (r. Jibou), Corneşti (r. Gherla), Arada, Scărişoara, Vidra-Poeni (r. Câmpeni), Rădeşti, Ponor, Lopadea Nouă (r. Aiud), în oraşul Aiud, Nădăşel (r. Cluj) şi Ceanul Mare (r. Turda).

Totodată au mai fost înfiinţate staţionare sezoniere pentru copii la Roşia Montană (r. Câmpeni), Răsboeni (r. Aiud), Tritenii de Jos, Ceanul Mare (r. Turda) şi Nădăşel (r. Cluj), precum şi un dispensar rural de copii, cu staţionar, în comuna Câţcău (r. Dej).

Tot în cinstea zilei de 23 August au mai fost înfiinţate 13 puncte farmaceutice pe lângă cooperativele săteşti şi 2 farmacii la Câmpeni şi la Gherla.

UN NOU SPITAL PENTRU COPII

In cinstea zilei de 23 August, s'a inaugurat la Brăila un nou spital de copii.

Spitalul este înzestrat cu 60 paturi, rufărie, aparatura necesară. El este condus de un colectiv bine pregătit din punct de vedere profesional.

Înfiinţarea acestei noi instituţii sanitare pentru copii, împreună cu Casa Copilului înfiinţată în preajma zilei de 1 Iunie tot în raionul nostru, constituie aspecte grăitoare ale grijii regimului nostru de democraţie populară pentru mamă şi copil.

DESPRE EDUCAŢIA COPIILOR NOŞTRI

de A. S. MACARENCO

Ce este autoritatea? In această privinţă, multă lume are păreri cam încurcate, dar, în general, e dispusă să creadă că autoritatea vine dela natură. Şi pentrucă, în familie, oricine are nevoe de autoritate, în locul unei autorităţi adevărate, naturale, o parte însemnată din părinţi, întrebuinţează surogate de fabricaţie proprie. Aceste surogate se văd deseori în familiile noastre, proprietatea lor generală este aceea că se prepară anume în scopuri pedagogice. Se crede că autoritatea e necesară pentru copii şi, în funcţie de diferite puncte de vedere asupra copiilor, se fabrică diferite feluri de surogate.

In însăşi persoana părinţilor trebue să fie cuprinsă autoritatea independent de atitudinea lor faţă de copii; dar autoritatea nu este un talent special. Rădăcinile ei se găsesc totdeauna în acelaş loc: In purtarea părinţilor incluzând acolo toate compartimentele purtării sau, cu alte cuvinte, întreaga viaţă a tatălui şi a mamei, munca, gândirea, obiceiurile, sentimentele şi năzuinţele.

Este imposibil să se arate pe scurt un calapod pentru această purtare, dar totul se reduce la următoarea cerere: părinţii trebue să ducă ei înşişi o viaţă bogată, conştientă şi morală. Aceasta înseamnă că şi faţă de copiii lor trebue să fie la o anumită înălţime, dar la una firească şi omenească, nu la o înălţime anume creată pentru uzul copiilor.

Dragi părinţi, tonul general se creează prin propria voastră viaţă şi prin propria voastră purtare. Metodele pedagogice cele mai juste, cele mai raţionale şi cele mai gândite nu aduc nici un folos, dacă tonul general al vieţii voastre este prost. Şi, dimpotrivă, numai un ton general just vă poate sugera metodele juste de tratare a copilului şi, înainte de toate formele juste de disciplină, muncă, libertate, joacă şi... autoritate.

...Tatăl vine dela lucru la orele 5. Este instalator electrician la o uzină. Pe când îşi trage cismele grele, pline de praf şi de ulei, băiatul lui, Vasia, în vârstă de 4 ani, stă pe vine în faţa patului tatălui său, gâfâe ca un bătrân şi priveşte ţintă cu ochişorii cenuşii şi cu un aer de preocupare duşumeaua întunecată. Sub pat nu se vede nimic. Vasia aleargă neliniştit la bucătărie, ocoleşte repede, tropăind, masa mare din sufragerie şi agaţă cu picioarele presul întins în odae. O jumătate de minut mai târziu, se întoarce la tatăl său, fugind liniştit şi grav, flutură o pereche de ghete şi se strâmbă la el cu obrajii lui curaţi, drăguţi. Tatăl său îi spune:

— Mulţumesc, fiule, dar presul trebue să-l îndrepţi.

Incă o cursă executată într'o fugă tot atât de gravă şi ordinea se restabileşte în odae.

— Aşa se face, spune tatăl, şi se duce la bucătărie să se spele.

Copilul târăşte cu greutate în urma lui cismele grele şi se uită cu încordare la presul pe care îl calcă. Dar obstacolul este trecut cu bine. Vasia fuge mai repede îşi ajunge din urmă tatăl şi întreabă.

— Mi-ai adus coşul? Mi-ai adus coşul pentru locomotivă?

— Cum să nu! răspunde tatăl. După masă începem.

Vasia a avut noroc: s'a născut în perioada de după Octombrie, are un tată frumos, în orice caz îi place mult lui Vasia. Are aceiaşi ochi ca şi copilul, cenuşii, cu o privire calmă şi puţin cam ironică, o gură serioasă şi mustăţi plăcute. Când treci cu degetul prin ele, constaţi pe neaşteptate, de fiecare dată că sunt mătăscase şi moi, dar de îndată ce iei degetul, sar ca nişte arcuri şi par iarăşi supărăcioase şi înţepătoare. Mama lui Vasia e, deasemenea, frumoasă, mai frumoasă decât alte mame. Are obrajii şi buzele calde şi fragede. Uneori, se pare că vrea să-i spună ceva lui Vasia, îl priveşte şi buzele i se mişcă uşor de tot.

Nici nu poţi să-ţi dai seama dacă zâmbeşte sau nu. In asemenea clipe viaţa îi se pare lui Vasia deosebit de frumoasă!

...Să-ţi pui ghetele, dimineaţa, e lucrul cel mai greu. Vasia ştie demult să treacă şiretul prin gaură, dar după ce şiretul trece prin toate găurile, el îşi dă seama că a ieşit prost. Vasia reface şi iese bine. Atunci, se uită cu simpatie la ghete şi spune maică-si:

— Leagă!

Dacă şiretul e bine trecut prin găuri, mama leagă, dar dacă nu-i bine, spune:

— Nu-i bine. Ce-i cu tine?

Vasia se uită mirat la gheată şi îşi dă seama că a greşit cu adevărat. Îşi strânge buzele, se uită supărat la gheată şi se pune din nou pe lucru. Nu-i vine în cap să-şi contrazică mama, nici nu ştie măcar cum se face asta.

— Acum e bine? Leagă!

— Mama se lasă în genunchi şi leagă, iar Vasia se uită viclean la gheata cealaltă şi vede prima gaură prin care urmează să treacă acum capătul şiretului.

Vasia ştie să se spele, pe mâini, pe faţă, ştie să se spele şi pe dinţi, dar şi aceste munci cer o energie grozavă şi o atenţie încordată. La început Vasia se umple de săpun şi de praf de dinţi până în ceafă, apoi crează o barcă din mâinile lui mici şi stângace. Isbuteşte să facă o barcă, isbuteşte s'o umple cu apă, dar, până când duce barca la faţă, palmele se îndreaptă înainte de vreme şi apa se varsă pe piept şi pe pântece. Vasia nu-şi spală săpunul şi praful de dinţi ci le întinde pe palmele ude. După fiecare din aceste manevre Vasia îşi cercetează un timp mâinile, apoi construeşte din nou o barcă.

El caută să frece cu palmele toate locurile suspecte.

Mama se apropie, pune stăpânire fără cuvinte de prisos pe mâinile lui Vasia îi apleacă cu o mişcare blândă dar viguroasă capul peste lighian şi acţionează fără menajamente pe întregul teritoriu al mutrişoarei copilului. Mama are mâini calde, moi şi parfumate. Ele îl bucură mult pe Vasia, dar, cu toate acestea, tehnica neînsuşită a spălatului continuă să-i stingherească.

Această situaţie îi oferă mai multe soluţii originale: Ar putea să facă moiturl, să protesteze ca un bărbat: „Las' că mă spăl singur!" Ar putea să treacă incidentul sub tăcere, dar cel mai bun lucru e să râdă şi scăpând din mâinile mamei să privească vesel cu ochii lui uzi şi lucioşi. In familia Nazarov ultima metodă e cea mai întrebuinţată, pentrucă sunt oameni veseli. După ce se satură de râs, Vasia se apucă să spele peria de dinţi. Acesta e lucrul cel mai plăcut: N'ai decât să uzi peria cu apă să-i freci perii şi se face curată singură..

. . . . . .

Prima sarcină socială a lui Vasia au fost cismele şi ghetele tatălui său. Părinţii îi mai dau lui Vasia şi alte însărcinări: să aducă chibriturile, să pună un scaun la loc, să îndrepte faţa de masă să ridice o hârtie, dar toate acestea sunt campanii întâmplătoare pe când cismele şi ghetele sunt o muncă permanentă, o datorie care nu poate fi uitată...

. . . . . .

Viaţa mergea înainte. Vasia mergea şi el înainte. In împărăţia jucăriilor lui mai erau automobile şi locomotive. Mai trăia hopa Mitică, îmbătrânit şi jerpelit, într'o cutie frumoasă, mai erau aşezate încă materiale pentru construirea podului şi cuiele mici în cea mai desăvârşită ordine, dar, toate acestea erau de domeniul trecutului. Vasia se opreşte uneori în faţa împărăţiei jucăriilor lui şi se gândeşte la soarta lor dar niciuna din dorinţele lui arzătoare nu se mai leagă de ele. E atras afară, la copii, unde se desfăşoară războaie, unde se construesc leagăne, unde trăesc cuvinte noui: „inter dreapta" şi „fundaş", unde se visează la datul cu săniuţa de pe deal.

Intr'o zi, tatăl şi fiul se întâlnură în faţa împărăţiei jucăriilor. Tatăl spuse:

— Vasia, se vede din toate că ai să construieşti podul când ai să fii mare, un pod adevărat peste o apă adevărată.

Vasia se gândi şi răspunse grav:

— E mai bine aşa, numai că trebue să învăţ mult cum să construesc. Dar ce fac acum?

— Acum, o să construim o săniuţă. In curând o să ningă.

— O săniuţă pentru mine şi una pentru Mitia.

— Se înţelege. Asta-i o chestie. Acum, vine alta: astă vară te-ai cam stricat.

— In ce fel?

— Nu mai faci ordine pe etajeră decât rar. Ziarele nu sunt strânse, florile nu sunt udate. Acum eşti mare şi trebue să-ţi măresc sarcinile. Dimineaţa, ai să mături odăile.

— Dar să cumperi o mătură bună, spuse Vasia.

. . . . . .

Povestea lui Vasia s'a terminat. Ea n'a avut de scop să propună vreo morală. Am vrut să zugrăvesc în ea fără vicleşuguri o părticică din viaţă, unul din acele fragmente, de toate zilele, care se desfăşoară cu sutele înaintea ochilor noştri şi care par vrednice de atenţie numai pentru puţini dintre noi.

...Copilul e un om viu. El nu este căutşi de puţin un ornament în viaţa noastră, ci-i o viaţă individuală, complexă şi bogată.

...Dar dacă autoritatea voastră, ca o momâe colorată şi nemişcată nu va face decât să stea alături de această viaţă a copilului, dacă chipul copilului, mimica, zâmbetele, meditaţiile şi lacrimile lui trec prin faţa voastră fără să lase vreo urmă, dacă faţa părintelui nu oglindeşte pe aceea a cetăţeanului, autoritatea voastră nu face două parale, oricare ar fi mânia sau cureaua cu care este înarmată.

Dacă vă bateţi copilul, pentru el este în orice caz o tragedie, o tragedie a durerii şi a supărării sau o tragedie a obişnuinţei nepăsării şi a răbdării crude de copil.

Dar tragedia aceasta e o tragedie a copilului. Chiar d-ta însuţi, bărbat în toată firea, om puternic, personalitate şi cetăţean, fiinţă cu creer şi cu muşchi, d-ta care loveşti trupul gingaş, în creştere înceată, ce eşti d-ta? In primul rând d-ta eşti din cale afară de comic şi, dacă nu ne-ar fi milă de copilul d-tale am putea să râdem cu lacrimi observându-ti barbaria pedagogică.

Credeţi că disciplina are nevoe de aşa ceva?

La asemenea părinţi, disciplina nu există niciodată. Copiilor le e pur şi simplu frică de părinţii lor şi ei caută să fie cât mai departe de autoritatea şi puterea lor

Deseori, alături de despotismul părintesc isbuteşte să trălască şi să-şi facă de cap despotismul copilului, despotism care nu este mai puţin sălbatec şi destructiv.

In majoritatea cazurilor, capriciul se naşte ca o protestare firească împotriva despotismului părintesc care se manifestă totdeauna în orice abuz de putere, în orice exces: exces de dragoste, asprime, mângâere, hrană, enervare, orbire şi înţelepciune. Mai târziu, capriciul nu mai e o protestare ci o formă permanentă şi obişnuită de contact între părinţi şi copii.

In condiţiile despotismului reciproc se pierd ultimele rămăşiţe ale disciplinei şi ale procesului educativ sănătos.

...Intr'un colectiv just de familie, unde autoritatea părintească nu este înlocuită prin niciun surogat nu se simte nevoe de procedee imorale şi urîte de disciplinare. In asemenea familie există totdeauna ordine deplină, subordonarea şi ascultarea necesară.

Nu încăpăţânare, nici mânie, nici strigăte, nici rugăminţi, nici insistenţe, ci o dispoziţie calmă şi serioasă. Iată prin ce trebue să exteriorizeze tehnica disciplinei în familie.

(din „Cartea pentru părinţi")

MODA NOASTRĂ

Rochie sport cu buzunare mari aplicate la foi şi corsaj. Două cute adânci.

Foi albe în cute duble. Jacheţică roşie cu mâneci trei sferturi. Buzunare mari, aplicate.

CONSERVE PENTRU IARNĂ

Fasolea şi dovleceii se mai pot păstra pentru iarnă uscate. Se opăresc câteva minute legumele în apă clocotită, se scurg, se svântă şi se pun la uscat la soare sau în pod, când e căldură mare, mai ales în podul caselor acoperite cu tablă. Din când în când se întorc legumele pe o parte şi pe alta până ce pierd tot lichidul din ele şi devin chircite şi micuţe. Când se frâng la îndoit sunt uscate pe deplin.

Se păstrează în săculeţe, la loc uscat.

Iarna, după ce se spală în 2-3 ape de praf, se pun la muiat peste noapte în apă călduţă. Ele absorb apa şi se umflă la loc. Apa aceasta, în care le-am ţinut muiate, serveşte la fiertul legumelor şi la prepararea lor.

CONSERVE DE DOVLECEI. — Se aleg dovlecei tineri, mici şi foarte proaspeţi, se rad uşor cu cuţitul şi se taie bucăţi. Se aşează în borcane puse pe o tavă de metal sau pe două cuţite încrucişate ca să nu plesnească borcanul când turnăm în ei apă clocotită.

După ce am aşezat dovleceii turnăm peste ei apă clocotită cu sare, legăm gura borcanului şi fierbem timp de o oră în căzănelul de conserve.

Din acest fel de conserve se prepară soteuri, pilaf, ciorbe, mâncare cu sau fără carne.

Dovleceii pentru umplut nu se rad, ci se aşează în borcan, se toarnă peste ei apă rece fără sare şi se fierb timp de o oră în căzănel.

Dovleceii în floare, pentru aperitive sau mâncăruri reci, se prăjesc în ulei până se moaie, se aşează în borcane cu zeama ce au lăsat, se leagă borcanele şi se fierb în căzănel câte o oră, două zile consecutiv.